

ಕೆಲಸದ ಬಗೆಗೆ ಪೂರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆ ಬೇಕು. ಪ್ರತಿಕೋಣದ್ವಾರಾ ಮದ ಕೆಲಸ ರಾತ್ರಿ ನಡೆಯುವಂತಹದ್ದು. ಬೇಗ್ನೆ ಒಂಬತ್ತರಿಂದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ವರದರವರಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು. ಅದರ ನಂತರ ಜನರ ಬೇಟಿ, ಸಂದರ್ಶನ ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸ. ನಾನು ಪರಿಚಿತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಳ್ಳೆ. ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಬರೆಯಲಾರೆ. ಸುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರೇರಣೆಯೂ ಅವೇ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಬರವಣಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಮನೋ ಅವಶೇಯಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ನೀವು ಸಹಜವಾಗಿ ಬರೆಯಬಲ್ಲಿ. ಮನೋ ಅವಶೇಯ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯದ ಪ್ರಜ್ಞಾಯು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದು. ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾದ, ತಟ್ಟಿದ ವಿವರದ ಬಗೆಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಬರೆಯಬಹುದು.

ಮೊದಲ ಪರಿಷ್ಯೇದ ಬರೆಯವುದು ಶೀರಾ ಕಷ್ಟ. ಮೊದಲ ಪರಿಷ್ಯೇದ ಬರೆಯಲು ನಾನು ಎಮ್ಮೆ ತಿಂಗಳು ಕಳೆದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಂಥದ ಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಮೊದಲ ಪರಿಷ್ಯೇದದಲ್ಲಿ ನೀವು ಬಿಡಿಸುತ್ತಿರಿ. ವಿವರದ ಆಯ್ದಿ, ಶೈಲಿ, ಧಾಟ - ಇದೆಲ್ಲವೂ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಹೀಗಾಗೆ ಕಥೆಯ ಬರವಣಿಗೆ, ಕಾದಂಬರಿಯ ಬರವಣಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜಟಿಲ. ಪ್ರತಿಸಲ ಒಂದು ಕಥೆ ಬರೆಯಲು ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಆರಂಭಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

◆ ಪ್ರಶ್ನಾತಿಯು ಲೇಖಕನಿಗೆ ಮಾರಕವೇ?

ಅದು ನಿಮ್ಮ ಖಾಸಗಿ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಹತ್ವದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಿಜವಾದ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತಿರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅದರಿಂದ ಬೇರೆರ್ಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಬಯಸುವ ಲೇಖಕನು ಪ್ರಶ್ನಾತಿಯ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನನಗೆ ಇದು ಸರಿಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಸದಾ ಏನಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ನನ್ನ ಸಾಮಿನ ಬಳಿಕ ನನ್ನ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳು ಪ್ರಕಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತು. ಹೀಗಾದರೆ ಶೈಫ್ಲ ಲೇಖಕ ಎಂಬುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅಪಾರ ಖಾತ್ರಿಯಿಂದ ನಾನು ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಬಹುದಿತ್ತು. ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಖಾತ್ರಿಯ ಲಾಭವೇನೆಂದರೆ, ಅದನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುವಂತಾಯಿತು. ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಲಿ ಗಂಟೆ ಪ್ರಶ್ನಾತಿಯಿಲ್ಲಿರುವುದು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯೇ. ಬಟನ್ ಒಟ್ಟಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನಾತಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಖಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲಿ ಇಂದು, ನಾಳೆ... ಹೀಗೆ ಸತತ ಶುರುವಿರುತ್ತದೆ.

◆ ‘ಒನ್ ಹಂಡ್ರೆಡ್ ಇಯಸ್‌ ಆಫ್ ಸಾಲಿಟ್ಯೂಡ್’ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಯಶಸ್ವನ್ನು ನೀವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸ್ತಿರಾ?

ನಾನು ಹಾಗೇನೂ ಹೇಳಲಾರೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಸರಿಯಾದ ವಿಮರ್ಶಕನಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಈ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಲ್ಯಾಟೆನ್ ಅಮೆರಿಕೆಯ ಜನರ ಖಾಸಗಿ ಬದುಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅಂತರಾಳದಿಂದ ಬರೆದ ಪ್ರಸ್ತುತಿ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ‘ದ ಹೌಸ್’ ಎಂಬ ಹೆಸರು ನೀಡಿದ್ದೆ, ಕಾದಂಬರಿಯ ಕಥಾನಕ ಮನೆನೊಳಗೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿದ್ದೆ. ಅನಂತರ ‘ದ ಹೌಸ್’ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟೆ. ಏರದನೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಾಚಕ ‘ತನ್ನನ್ನು’ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ.

